

Štev. 23.

Leto 1.

Izhaja dvakrat na mesec.

Naročnina četrtletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ

Pojem o pravičnosti, ki ni pravičnost.

V zadnji številki smo prinesli poročilo o razpravi in obsodbi disciplinarnega sodišča nad tajnikom »Ujedinjenega Saveza Železničarjev Jugoslavije«. Ta razprava in potek njen je razgalil vse delo in nehanje današnjega gospodujočega razreda ter pokazal, kako gleda na podložni razred in kako mu reže kruh pravice in pravičnosti. Če v drugih slučajih, ki jih je vedno nešteto, delajo to bolj prikrito, je disciplinarna komisija ljubljanske železniške direkcije, ki je seve imenovana in ne voljena, kakor je bilo to prej s personalno komisijo, jasno in odločno s svojo obsodbo s. Stankota rekla vsem: Mi smo, ki vam razlagamo in delimo pravico. Ona je takšna, kakršno vam pokažemo mi, vaši gospodarji.

Dasi je vse to znano železničarjem, vendar je tako jasna izjava razburila vso proletarsko javnost. Tako jasno se namreč še dosedaj ni nikdar povedalo.

Če so vse priče izpovedale, da je bil shod v Logatcu samo strokovni shod, če je celo srezki poglavar Poklukar moral zapisati v svojem poročilu, da se je ves govor s. Stankota kretal okoli stanovskih zadev in da je na koncu govora pozival navzoče, da vestno vrše svojo službo, s. Stankota se je moralo obsoditi. In obsoditi se ga je moralo zato, ker je gospodujoči razred pokazal, da je on tisti, ki lahko dela, kar hoče. Kako pa sme nekdo, ki je uslužben pri železnici, kritizirati — upravičeno kritizirati — železniško upravo? Temu se je tudi čudil v svojem poročilu srezki poglavar Poklukar, ki služi gospodujočemu razredu in sodniki disciplinarne komisije, ki tudi služijo temu razredu, so kajpada morali izreči obsodbo.

Vse tisto, da je res, da se pri železniški upravi razmetava po nepotrebnem denar, ki bi se lahko porabil v svrhe, da bi ne trebalo in to še celo na zimo, železničarje reducirati — kar pomeni jemati kruh tudi njihovim nedolžnim otročičem —; vse tisto, da je navedel konkretne primere o plačevanju nadur in o premogovnih premijah, o nerednostih v Subotici, o premogovni aferi v Zagrebu; vse tisto, da je omenil malverzacije pri ljubljanski progovni sekciji, odnosno kurilnici, vsled česar je bilo aretiranih več uslužbencev, vse to bi ne smel govoriti. Da je na podlagi uradnega poročila pokazal na korupcije, ki so se dogajale pri bolniški blagajni, je vseeno grešil, hudo grešil ter s tem rušil red in disciplino uslužbenstva. To se pravi jasno in točno: Mi, ki vladamo, lahko delamo, kar hočemo; vi pa, ki ste nam sužnji, ne smete niti ziniti, nego molčati in delati. Tisto, da ste državljani in da imamo zakone in ustavo, je sa-

mo tako, ker je to v modi. V resnici pa ste podložniki in mi gospodarji.

In ker je srezki poglavar Poklukar pisal v poročilu, da je Jurij Stanko govoril le o stanovanjskih zadevah ter pristavil »očividno z ozirom na mojo prisotnost«, je seve direkcija takoj »verjela«, da je s. Stanko mislil celo strašne stvari. Misliti pa podložnik tudi ne sme. Za misli ga treba kaznovati.

Vsa obravnava je pokazala, da s. Stanko ni nič zakrivil, ne kot državljani, še manj pa kot uradnik železnice. Sam obtožitelj je priznal, da manjkajo za krivdo vsi pozitivni dokazi. In kljub temu je bila izrečena drakonska obsodba na način, kot so jih izrekala v srednjem veku, v dobi inkvizicij, inkvizicijska sodišča.

Izrečena je bila ta obsodba, da pove, da je pojem pravičnosti zelo širok in da ni vedno pravično to, kar dela človek-podložnik, proletarec, je pa vedno pravično tisto delo, ki ga opravlja gospod.

Ta slučaj s. Stankota je očividni pojav, kako predzno zna nastopati kapitalizem in njegovi slugi zoper proletarijat. Ta slučaj sodr. Stankota ni osamljen, nego se dogaja bolj ali manj odkrito vsak dan. In to vse zato, ker je delavski razred danes na tleh, ker je slabo organiziran in ker mu manjka samozavest, da je človek. Ljudje pa, ki jih je rodila kmečka ali delavska mati in so se izsolali s sredstvi od lačnih proletarskih ust odtrgan, danes več ne poznajo, od kod so prišli. V njih je buržuazna psihologija. Prodali so ne samo svoje moči kapitalu, nego celo svojo dušo in so beriči. Zato tudi ni človeškega dostojanstva v njih in pojem pravičnosti jim je enak pojmu gospodarjev.

Mi pa, kar nas je svobodnih državljanov z neprodanimi dušami, obsojamo takšne nedostojne in nepoštenne pojme o pravičnosti. In nas je mnogo, silno mnogo, samo organizirani še nismo, samo ne zavedamo se še svoje moči. Ali mi vstajamo, mi se organiziramo, javlja se že naša moč. Da nočemo biti podložniki gospodi, to je v naši krvi in naša zavest nas žene, da se pojavimo kot svobodni državljani, katere bodo morali upoštevati tudi Poklukarji s svojimi poročili in disciplinska sodišča s slugami kapitala.

Vsem železničarjem pa, ki trpe in ki jih gloda jarem krivice, naj bo slučaj s. Stankota v pouk. Ta slučaj naj bo luč, ki razsvetljuje vso gnilobo višjih in njihovih pojmov o pravičnosti. Naj jih žene v organizacijo do poslednjega. Ker nastal je tak čas, da si morata stopiti nasproti dve fronti: Ona, ki jo tvori gospoda in njeni slugi, in ona, ki jo tvorijo državljani, živeči danes kot podložniki.

Starogorski.

Oblastni odbor „Zveze Jugosl. železničarjev“ dela.

Kako dela »Zveza« za koristi železničarjev je jasno razvidno iz njihove okrožnice št. 15, ki jo v celoti prinašamo, da si lahko sleherni železničar naredi o tej organizaciji in njenih namenih jasno sliko.

Okrožnica se glasi:

Pokrajinsko udruž. jugosl. narod. žel. Pokrajinski odbor, Ljubljana, Kolo-dvorska ul. 26/I. dvorišče.

Zaupno!

Štev. 1319/26. Ljubljana, 11. sept. 1926

Okrožnica št. 15.

Oblastni odbor U. J. N. Ž. i B v Ljubljani je v zadnjem času primoran započeti z energično akcijo in s pobijanjem agitacije Ujedinjenih železničarjev, ki na vse mogoče načine bla-tijo in v jako mnogih slučajih celo la-žejo čez naše udruženje. V tej zade-

vi je bil pokrajinski odbor primoran vložiti v zadnjem času kar 5 tožb proti Ujedinjašem. Ker pa predvideva Obl. odb., da bo ta borba, ki so jo pričeli Ujedinjaši s svojim političnim rovanjem proti našemu Udruženju dovedla do končnega razčiščenja pojmov, mišljenja in delovanja tudi v širših vrstah železničarjev in njim dokazala, kedo pravzaprav deluje v korist železničarjev, a kdo v korist politike, pričakujemo, da bodo tudi podružnice zadevno začele z živahnim delom in usmerile vse svoje duševne sile v obrambo pravic železničarjev tudi v smer agitacije za razširjenje našega udruženja med najširšo maso železničarjev. Iz raznih krajev dobivamo dnevno pritožbe, da so Ujedinjeni blatili naše Udruženje na vse mogoče načine, a po največ z lažmi. Na vseh koncih in krajih iznašajo proti našemu Udruženju vse mogoče in nemogoče vesti, ki jih širša masa železničarjev tudi deloma verjame, ker njih resničnost ne more kontrolirati.

Da se ta brezvestna in špekulativna politična agitacija onemogoči in dovede krivce do eksemplarične zaslužene kazni, prosimo podružnice, da nam preskrbijo najkasneje do 20. tm. sledeče podatke:

1. Ugotovite imena odbornikov U. S. Ž. J. (Ujedinjašev) v Vašem območju in nam sporočite o njih sledeče:

- ime in priimek, službeni značaj in kje opravljajo službo.
- kakšno funkcijo ima v odboru podružnice U. S. Ž. J.
- ali agitira proti našemu Udruženju in kako?
- kako se je zadržal ob času stavke 1920, oz. kako deluje in s kakšnimi argumenti nastopa v agitaciji.

Ako nastopa z lažnjivimi argumenti ali pa takimi, ki se Vam zde dvomljivi, nam te podatke točno opišite in navedite priče, ki bi Vaše navedbe lahko tudi pred sodiščem potrdile.

2. Ugotovite ali se pod 1. navedeni funkcijonarji U. S. Ž. J. udeležujejo tudi na kakem drugem polju (kultur-

nem, socialnem, političnem) in kje ter ali so v tem delu agresivni in

3. med kake vrste ljudi hodijo posebno agitirani (med delavce, kmete, železničarje itd.) in s čim agitirajo. Navedite točne podatke. Vse dotične, ki dobe to okrožnico naprošamo, da jo smatrajo strogo zaupno in da delajo po njej samo s sodelovanjem zaneslivejših naših članov, o katerih so prepričani, da ne bodo nasprotnikom izdali niti črke o tej zadevi. Vendar pa delajte s polno paro in Vam posebno polagamo na srce, da točno vzdržite datum 20. tm., ker te podatke bomo event. primorani porabiti proti tožbi, ki je naperjena proti našemu Udruženju v obrambo interesov železničarjev in našega Udruženja.

Pričakujemo od vseh, ki to okrožnico prejmejo, da nam bodo na njo točno točko za točko do določenega časa odgovorili in poslali s pošto tako, da jo zanesljivo dobimo, ker ravno v poslednjem času opažamo, da nekatera na Udruženje naslovljena pošta izginja. Povdarjamo, da v odgovoru navajate vse v istem vrstnem redu kot je naveden v okrožnici in čim obširneje z dovoljnimi pričami (za vsako zadevo vsaj dve, če pa je mogoče več, je pa tem bolje,) da bomo mogli končno enkrat doseči ono razčiščenje, ki ga interes borbe železničarjev za dobrobit svojega stanu potrebuje in da onemogočimo hujskačem in škodljivcem našega stanu nadaljno njihovo razdiralno delo.

V tej zavesti pohitite z delom in odgovori!

S pozdravom

Okrogli žig:

U. J. N. Ž.

Pokraj. odb. Ljubljana.

Tajnik: Vertačnik Predsed.: Juh s. r.

Gospoda okoli Zvezel Strah ima velike oči! Le zbirajte material, zahtevajte razpust naše organizacije, preganjajte naše zaupnike, vse vam nič ne pomaže. Vaša zgradba se ruši in Vas bo pokopala pod seboj.

A mi vstajamo in Vas je strah, zaupniki, železničarji! Odgovor na take okrožnice Zveze bo naše podvojeno delo za »Ujed. savez žel. Jugoslavije«.

Naš položaj.

Pod tem naslovom prinašamo danes sliko obupnih razmer, ki so zavladaale na železnici in katere goni-jo v propast celokupno osebje. V času redukcij in štedenja, ki se izvaja le na osebju in na njegovih prejemkih, hočemo tu pokazati, kako slabo že stoji celokupno osebje in da je tu potrebna energična re-medura. Ako se to ne bo izvršilo, bo sledil neizogiben krah. Danes prinašamo štiri dopise o položaju vlakospremnega osebja.

Prihodnjič bomo prinesli enake dopise o položaju delavstva v ku-rilnicah in na progi ter postajnega osebja.

Iz vlakospremne službe.

Mnogokrat se sliši od različnih ljudi, češ, vlakospremniki so srečni ljudje na svetu, vozijo se zastoni okoli in imajo vsega dovolj.

Vendar pa temu ni tako. Oglejmo si vlakospremnika in njegovo delo natančneje. Ves zmučen, potr, zamišljen in prestrašen, vsak dan v skrbi za svoje življenje, poln revmatizma in temu enakih bolezni, katere si je nabral v odgovorni in mučni službi, ko je po cele dolge noči na mrazu, v mokroti in na prepihu. Voditi mora leto za letom dvojno gospodinjstvo, ko njegovi prejemki ne zadoščajo niti za eno pošteno gospodinjstvo.

Vztrajati mora največkrat na progi mrzla jedila, ker si jih dostikrat ne more pogreti, ko na postajah, kjer je kak kratek odmor, primanjkuje drv in premoga.

Na postaji Zagreb gl. kol. pa niti kuhinje ni na razpolago. Na postaji Postojna zapirajo Italijani celo vodo, da se človek niti umiti ne more. Drva in premog si moramo iskati po tiri okoli. Če hočemo sploh zakuriti v tistem že na pol razpadlem štedilniku. Seveda, ako nas zaloti detektiv, bomo obsojeni radi tatvine. Prenosišče v Postojni je v takšnem stanju, da bi rabil človek v deževnem vremenu na postelji dežnik. Vojna baraka, kjer so nastanjeni jugoslovanski vlakospremniki, je namreč že čisto v razpadu, ker nima pravega gospodarja za popraviljanje. Italijani skrbijo le za svoje uslužbence in se za jugoslovanske vlakospremnike prav malo zme-nijo, čeprav bi oni morali preskrbeti po nekakšni pogodbi z državo SHS tudi vlakospremnikom države SHS primerno bivališče. Naša uprava pa se ne pobriga za takšne malenkosti, saj je vendar vlakospremnik že zadnja žival na svetu; če ne more živeti, naj pa pogine.

Zdaj pride pa še zima z vso svojo grozoto. Dolge mrzle in temne noči. Vlakospremnik ima pa strgane čevlje in obrabljeno obleko, podobno bolj beraški, kakor pa železniški uniformi, tako da že marsikak komaj zakriva Adamovo dedščino. Saj se tudi ne smemo čuditi, ko pa vendar nekateri že *cela tri leta niso pre-jeli nobene službene obleke* ter morajo le-to in zimo nositi vedno eno in isto. Vse bi bilo pa nekoliko boljše, ako bi bile zavorne utice vsaj malo v redu, kar pa je ravno nasprotno. *Tu manjkajo vrata, ram-streha ali pa vse; če so vrata, se pa ne dajo zapirati; o kaki celi šipi pa sploh ni govora.* Tako je vlakospremnik noč in dan, poleti in pozimi, izpostavljen vsem vremenskim neprikljam. Ne čudimo se, če g. dr. Hans (specialist na ambulant) ne more več izhajati z njemu za zdravljenje do-

mesečnih obrokih uredila z okrožnico št. 42198-26 z dne 29. okt. tl.

Direktor: Inž. D. Knežević.

Okrožnica, ki jo ta odgovor omenja, se glasi:

OKROŽNICA štev. 6-IV.

Predmet: Personalni premog na obroke.

Na številne prošnje in intervencije se bo v področju ljubljanske direkcije počenši z novembrom 1926 dajal personalni premog železničarjem v odplačilu na ta način, da bo od personala naročen premog do nadaljnjega plačala finančnemu oddelku »Gospodarska poslovalnica Direkcije drž. železnice v Ljubljani«. Personalni premog bo stal kljub temu, da se bo odplačeval v obrokih 1 tona Din 280. Premog naročajo uslužbenci kojih prejemke likvidirajo direkcija državnih železnic v Ljubljani, na isti način kakor je določeno v členu 36 »Pravilnika sporednih prinaldnosti«. Službene edinice javijo naročeno množino s točno navedbo skupne vsote finančnemu oddelku in odseku II/1 direkcije, odtegujejo personalu zneske za premog v treh obrokih, počenši takoj 1. vsakega meseca po naročitvi premoga in odvajajo te ubrane zneske kakor tudi vsote, ki jih naročnik plača takoj pri naročilu običajnim putem direkcije z opazko na čekovni položnici »personalni premog«. Naročen in od Gospodarske poslovalnice v naprej plačan premog dobi personal v postajah, kjer se nahajajo železniška skladišča premoga, to so kurilnice in sicer Ljubljana gl. kol. I, gor. kol. I in Maribor. Te matične kurilnice organizirajo po lastnem predurku na podlagi faktičnih zalog premoga izdajo istega plega izdaje iz lastne zaloge tudi iz zalog svojih podružnic in neposredno prideljenih malih kurilnic in strojno opremljenih postaj. Vsaka stranka se mora izkazati s potrdilom službene edinice, da je premog naročila, kurilnica pa vzame potrdilo o izdani premožu. Postaje, kjer ni zaloga železniškega premoga, bodo dobile po najkrajšem času po naročitvi premoga iz železniških skladišč, kurilnic.

Službene edinice morajo voditi natančen seznam o naročenem personalnem premožu in ga garatirajo tudi, da bo znesek posamezniku, kakor zgoraj povedano odtegnjen in odveden.

Vsaka nerednost pri personalnem premožu, zlasti ako bi se hotelo s tem blagom veržiti in prodajati neželjezničarjem, se bo najstrožje obravnavala in disciplinarno kaznovala.

Do 31. oktobra 1926 naročeni in plačani personalni premog se bode dobavljal na dosednji način.

Direktor: Inž. Knežević, s. r.

Pri tem pa opozarjamo na dejstvo, da na pr. kurilnica Novomesto osobju noče iti na roko ter pričakujemo od kur. Ljubljana II gor. kol., da bo izdala g. Ogrincu striktno navodilo, kako ima izdajati premog.

3. Dodelitev zaviračev v turnus po službeni uporabi pri vlakospremnih službi.

Na tozadevno intervencijo je direkcija izdala postajam striktna navodila in se je v Mariboru s 1/XI. 1926 zavirače že uvrstilo v turnus v smislu naše intervencije.

Dopisi.

Maribor delavnica. Podružnica Maribor I. in II. sta sklicali za v petek zvečer ob 17. uri članski shod na Studencih v Gačnikovo dvorano.

Shod se je vršil ob lepi udeležbi članstva ter ga je otvoril s. Čanžek s sledečim dnevnim redom:

1. poročilo iz kongresa del. zbornic v Beogradu,
2. intervencije,
3. razno.

K prvi točki je poročal s. Krajnik ter nam v splošnem orisal potek tega važnega kongresa. Govornik se je dotaknil referatov posameznih govornikov na kongresu, kakor ss. Topalovič, Uratnika, Stankota i. dr.

Po kongresu se je vršila še posebej železničarska konferenca, ki se je udeležilo 70 delegatov iz vseh krajev države, kjer obstoje naše podružnice. Poslale so se nato še razne deputacije, ki so intervenirale tako pri upravi bolniške blagajne, na gen. direkciji in drugod. Ugotovilo se je v Beogradu, da dela Ljubljanska direkcija železničarjem v Sloveniji še posebej na svojo pest razne krivice, tako pri premijah ter n. pr. z zahtevo, da se podaljša delovni čas (Splošno ogorčenje). Tako se je n. pr. v Mariborski kurilnici ukinilo delavstvu premije, ekskutivnemu osobju 20% doklade itd. Najbrže misli direkcija s takim postopanjem, dvigniti produkcijo? (Opomba poročevalca.) S splošnim odobravanjem vzamejo zborovalci na znanje, da pride v Genovo kot zastopnik delavstva v internacionalnem biroju dela s. Topalovič. Govornik omenja še, da je direkcija na ponovne intervencije iz naše strani vendar zopet dovolila s prvim novembrom naročitev premoga na obroke, kar je ponoven dokaz, da je padlo gobeždanje od naših nasprotnikov, da naša organizacija baje nič ne »delas«.

Kot drugi govornik povzame besedo s. Čanžek, ki pravi: »Sodrug, kako daleč smo

4. Naročitev živilskih vozovnic.

Tozadevno je izdala direkcija naslednjo okrožnico:

Vsem edincam!

Za leto 1927 se bodo izdale nove uputnice za nakup živil (obr. P 15).

Edinice naj naroče te uputnice za svoje uslužbence, kateri jih žele in jim pritičejo po čl. 50 odn. 51 predpisov o vozovnih olajšavah (to so: aktivni uradniki, zvaniki in služitelji ter stalni delavci in dnevnikiarji z nad 1 leto službe, ki imajo rodbino in lastno gospodinjstvo in ne stanujejo v tržnih krajih), s skupnimi sezname, sestavljenimi v abecednem redu, ki naj vsebujejo sledeče razpredelnice: 1. zaporedna številka, 2. priimek in ime, 3. čin, kategorija in grupa, 4. domicilna postaja, 5. postaja, do katere bo veljala uputnica, 6. opombe.

Kot tržne kraje je smatrati le Ljubljano, Maribor, Celje in Ptuj.

Sezname, izstavljen v dvojniki je poslati obenem s pristojbino po 3 Din za vsako naročeno knjižico odseku VI/7 do 1. decembra 1926.

Uputnice bodo veljale za proge glasom priloženega izkaza.

Edinice, katerim se dajo na razpolago uputnice za dve nakupovalni postaji, naj v izkazu navedejo, za katero nakupovalno postajo se posamezni uslužbenec izjavijo, ker se bode uputnica izstavila le na eno izmed obeh imenovanih postaj.

Izkaz nakupovalnih postaj:

za domicilne postaje na progi:	do postaje	Opomba
Postojna—Zidanimost Savski Brestovec (vklj.)	Ljubljana gl. kol.	x) v seznamu je navedi samo eno od teh postaj
Kranjska gora—Novomesto (vklj.) in priključene lokalne proge	Ljubljana gl. kol.	
Rimske Toplice—Št. Ilj in priključene lokalne železnice	Ljubljana gl. kol. ali Zagreb—Sava x)	
Celje—Dravograd Pragersko—Kotoriba Maribor (izklj.)—Prevalje	Maribor gl. kol.	
G. Radgona—Ormož Ljutomer—Hodoš Donja Lendava—Čakovce	Ljubljana gl. kol. ali Karlovac x)	
Videm Krško—Zaprešič (izklj.)	Ljubljana gl. kol. ali Karlovac x)	
Birčna vas—Karlovac (izklj.)	Ljubljana gl. kol. ali Karlovac x)	

Za direktorja: Inž. Scheller s. r.

Pripominjamo, da smo na to okrožnico takoj vložili predstavko na direkcijo, da se izdajo živilske vozovnice za nakup živil v Mariboru tudi osobju iz Ptuja, ki je povsem navezano na nakup vseh potrebščin v Mariboru ter pričakujemo toliko uvidnosti od uprave, da bo to prošnjo ugodno rešila ter enako kot za ostala mesta izdala uputnice tudi za Ptuj, ki se nikakor ne more smatrati kot tržni kraj. —

mi z našo borbo za naš obstoj in kaj hočemo? V Beogradu pravijo, kritizirat baje hočimo »uvijek«, ali nobeden pa ne pove, kje je denar, da se ugodj našim zahtevam? (Smeh pri zborovalcih.) Intervenirali smo radi pravilnika o sporednih prinaldnostih, pa je izjavil eden teh gospodov, da se je pravilnik že izdelal, pa ne zna gdje je sada, nema ga više. (Zopet smeh pri zborovalcih.) Intervenirali smo radi delavskega pravilnika, reklo se nam je, da je že izgotovljen, pokazat pa nam ga še ne morejo. Zahtevamo, da ne skrupucajo pravilnika brez sodelovanja organizacij, skliče naj se enketa, kar je bilo že itak enkrat sklenjeno. Poroča nato o intervenciji, ki se je izvršila v delavnici Maribor povodom obiska g. inž. Košutiča. Opozorilo se ga je, da so naši predlogi in zahteve itak že davno v Beogradu, da zahtevamo sklicanje enket za sestavo del. pravilnika, volitve del. zaupnikov, legitimacije, zadevo milošinarjev itd. Karakteristično pa je, kar se je zgodilo po tej intervenciji. Naenkrat so zagnali nekateri gospodje v delavnici hrup, da je baje s. Čanžek »denunciiral« pri g. Košutiču uradništvu! Aha, vidiš, tukaj imaš sedaj! Če se kje pritožiš proti krivicam, pa si denuncijant! Govornik ostro nastopa proti takemu sumničanju od strani nekaterih gospodov, ki naj ne pošiljajo raznih zahrbtnih pošt, temveč naj pridejo k nam na javni shod ter naj obračunajo z nami, če se jim godi krivica! Če se od naše strani izvršijo kakšne intervencije, nastopamo zmiraj za naše pravice, tako delavcev kot uradnikov, hočemo pravice, kot državljani nikdar pa, da bi kakega uradnika denuncirali. Če pa so v obratu nedostaki in se nam godijo krivice, pa najsibo to od katerekoli strani bomo proti temu zmiraj odločno nastopali.

Naši dragi »tovariši« trosijo tudi okrog laži, da so Savezarski socialisti krivi, da se je odpravila posmrtnina pri bolniškem fondu; vprašamo Vas železničarji, kakšna posmrtnina se je odpravila in ako se je kaj poslabšalo v bolniški blagajni, kdo je kriv, ali

tisti, ki ima tam večino, ali pa naših pet zastopnikov? Sodite sam! Govornik omenja nadalje še, da se je našlo spet par ljudi, pri katerih menda ni tako vse v redu, ker so prišli na idejo: premalo je še žel. organizacij, premalo je še razkola, še predobro nam je, napravimo še eno organizacijo: »Profesionistenverein«. Delavci našenite take elemente, ki trgajo proletarsko telo, zadosti je tega, skupnost velja, vsi v razredno bojne organizacije! S. Krajnik omeni še k temu, da je bil on za sekcijo v enotni organizaciji, ne pa za posebno organizacijo. Torej ni on za isto nikdar agitiral, kakor oni to lažejo. S. Majer pripominja še k temu, da se to pogrebno društvo hvali okrog, da imajo v Mariboru »vse« profesioniste organizirane, faktično pa niti enega, pač pa se to vidi v čudni luči, da izdajajo časopis v nakladi 500 kom., članov pa štejejo v celi državi reci in piši 100! Odkod denar za časopis.

V vznemelenem temperamentnem govoru nastopi nato s. Magdič ter oriše zborovalcem žalosten položaj železničarstva v državi, tako delavca, nastavljenca kot uradnika. Kje je izhod iz tega neznosnega stanja sodrug? Dosti se govori o dobrem stanju železničarjev v Avstriji, ali kako pa so prišli avstrijski sodrug do tega? Le potom svoje trdne in močne organizacije! Ne držijo oni rok križem, kakor železničarji pri nas, temveč borba za obstanek je njihovo geslo! Ne dajo oni ob volitvah svojih glasov svojim nasprotnikom, kakor pri nas, kjer dobijo delavske glasove meščanske stranke! Pogledmo si njih volitve v personalno komisijo! 88% vseh glasov je dobila razredno bojna organizacija. Ko bi pri nas železničarji pravilno pojmovali ideologijo razrednih in pa drugih organizacij, bi bilo tudi pri nas drugače. Kako morejo zastopati delavske interese organizacije, ki so odvisne od meščanskih strank? Pri nas te nacionalne in stanovske organizacije ob času najhujšega izkoriščanja in zatiranja delavstva in uradništva samo kimajo, pa pravijo, vi ste hinavci in hujskači, samo kričite!

Poglejmo si na drugi strani potestno akcijo in razvitek našega Ujed. saveza, ki presega že število 5000 razredno bojnih borcev! Ta Savez, ki nič ne »delas« je sklical tekom enega leta 102 shoda širom države, konferenc se je vršilo 25, sestankov 50, občnih zborov 35, intervencij 45, med temi 10 v Zagrebu, 6 pa pri ministrstvu, ne vstevši stotine manjših intervencij. Govornik omenja nadalje težko borbo za Ujedinjenje železničarjev, ki se je po uvidnosti naših ljudi izvršilo, dočim je za nacionalne železničarje razredni boj politika.

Politika pa ni tisto, če delavec gara tako dolgo, da popolnoma onemore, pa naj ga spremijo potem, če je tovariš, z nacionalno godbo na grob. Ali ni to tudi nekaj? Intervencije in protesti proti redukcijam so se izvršili, naknadni kredit za 6 mesecev je odobren in kaj potem? Na delo sodrug, sleherni železničar mora v organizacijo, da si tako osiguramo naš obstoj! Ko s. Magdič omeni še h koncu, na kak grd način se postopa proti našemu s. Stankotu v Ljubljani in kako so ga oćigali se dvigne vihar ogorčenja pri zborovalcih, slišijo se klici, protestiramo, roke proč od naših zaupnikov! Po 3 urah zaključijo nato s. Čanžek lepo uspeli shod.

Vprašanje direkciji.

Dne 18. oktobra 1926 se je odpeljal iz Ljubljane ob 5. uri popoldne z br-zovlakom v salonskem vozu neki aktivni jugoslovanski minister v spremstvu neke gospe. Naloženo je bilo za dotično gospo (ali za g. ministra?) 3 vreče krompirja, 1 vreča zelja, 1 vreča in 1 jerbis jabolk v skupni teži kg 250.— Vsa ta roba se je v Zidannemmostu iztovorila in oddala z br-zovoznim listom za Celje, kamor se je peljala dotična gospa.

Vprašamo direkcijo, kdo je plačal prevoz iz Ljubljane do Zidanega mosta? Ali so salonski vozovi za to tukaj, da se preveža za gotove ljudi brezplačno njih roba?

Sisak. V sredo 10. nov. 1926 se je vršil v Sisku železničarski shod, kjer se je poročalo o intervencijah v Beogradu in razpravljalo o položaju železničarjev. Kolodvorska restavracija je bila nabito polna in vihar ogorčenja so zbudila izvajanja poročevalcev, ki so naslikali delo uprave, ki stremi za tem, da uniči zadnje pravice osobju in ga naredi popolnoma brezpravnega. Kljub temu, da so naknadni krediti odobreni za vse delavstvo, reducira zagrebska direkcija delavce vse vprek, jih meče pred zimo na cesto in obenem pa uvaja persekucije proti njihovim zaupnikom.

Vsi delavci so se izjavili soliderni s svojimi zaupniki in so pripravljeni boriti se za svoja prava in svoj obstoj. — Edini izhod, ako hočemo izvojevati naše pravice je, da se vsi kot eden organiziramo v Ujedinjenem savezu, ki se edini res bori za pravice železničarjev.

Kurilnica Ljubljana I. Vse slabo pravijo, da pride od zgoraj. Vse nam ukine direkcija, načelnik je tu pravzaprav ravno tak revež, kot smo mi. Vendar, da temu ni tako, smo se prepirali zadnje čase, ko so se razmere v naši kurilnici vedno bolj slabšale.

Ni še dolgo, ko se je na novo normalizirali delavcev in profesionistov v naši kurilnici in se je ugotovilo, da je kar 50 delavcev preveč. Ja kdo je to ugotovil? Ali tu ni bilo načelnika zraven?

Pred par dnevi so se čez noč ukinili prosti dnevi kurilniškimi pepeljarjem, kret-

nikom in premikačem, dasi delajo prvi in drugi v turnusu 12/24, zadnji pa 8 ur dnevno vsak dan. Načelnik pravi, da je kriva direkcija, ki mu ne da kredita za nove delavce, ja kako pa pride načelnik do tega, da dopusti pri normiranju, da je 50 delavcev čez stalež?

Izpiralci strojev ne dobe čezurno delo, ampak se jim čezure štejejo skupaj in se nato piše šiht dotično nedeljo, ko je kateri prost! Kaj pa, ko bo kateri izpiralec bolan? Ali bo dobil hranarino za vse dni v mesecu, ko mu tako pišete shite?

Enako premogarji ne dobe prostih dni roleg tega pa obstoji še neka nesrečna »rezervna partija«, ki mora delati vsak dan naj bo svetek ali petek po 8 ur! Zakaj se tem ljudem ne plača čezurno delo za nedelje in praznike?

Ako g. načelnik ne pozna predpisov, pa naj mu jih razodene g. računovodja.

Maribor. Tudi uradništvo je pri nas sprevidelo, da brez močne bojne organizacije bo popolnoma propadlo in se moralo pustiti zaslužiti. V zadnjem času so spregledali ter začeli pristopati v Ujed. savez, da se bodo roko v roki z delavcem borili za svoje pravice. V kratkem bomo ustanovili uradniško sekcijo. (Pozdravljamo ta korak mariborskih uradnikov ter pripominjamo, da njim sledijo uradniki tudi drugod, v prvi vrsti prometni uradniki. Op. ured.

Življenje rokodelcev in delavcev kurilnice I. Ljubljana glavni kolodvor.

Da ne bo kdo mnenja, da živimo rokodelci in delavci v kurilnici I. bolje kot drugi naši sotrpini železničarji, smo primorani, ker nas v to razmere silijo, orisati sliko našega življenja.

Že na prvi pogled, ko vstopiš v kurilnico, oziroma delavnico, ti stiska strah in skrb srce boječe, da bi ne bil primoran bivati le v prostoru, ki ne odgovarja več napravam današnje moderne dobe, t. j. dobe kulture v 20. stoletju.

Kurilnica se deli v več objektov in sicer: delavnico, kjer se izvršujejo revizijska popravila strojev, kurilnica za vzdrževanje strojev, ki se izročajo prometu in od istega sprejemajo, v kateri se izvršujejo tekoča popravila, ter vse opremljanje strojev sploh. Od kurilnice nekoliko oddaljena stoji delavnica za popraviljanje vseh vozov.

To kar imenujemo delavnico za revizijska popravila, se ne sme predstavljati, da je kakšen zaprt prostor, kjer te ne dobi mraz ali dež. Je to prostor enak kurilnici za tekoča popravila, kjer so speljani trije tiri in med vsakim tirom je jarek tako dolg, kakoršno dolžino ima kurilnica. Na vsakem koncu kurilnice zapirajo isto tri velika vrata. Ta vrata pa so večkrat v slabem stanju. Če niso samo pokvarjena, so popolnoma polomljena, ker jih pokvarijo stroji. Poleg tega je pa delavnica premajhna in večkrat stoji stroji kar med vrati, ki se ne dajo zapreti. To povzroča po zimi mraz, tako, da če bi bil še tak korenjak ne moreš vzdržati. Poleg delavnice se nahaja kovačnica, v kateri je prostor za vlivanje ležišč in drugo. V njej je tudi varilec za autogenično varenje. Ker prostor v zimskem času ne more biti odprt, so rokodelci primorani, ker ni potrebnih zračnih naprav, požirati strupene pline, ki izhajajo od varenja in solne kisline, katero vporabljajo livarji za vlivanje ležišč. Z kovačnico je vezana delavnica za kotelno opremo, kjer pa v slučaju dežja streha ne drži vode, da so vsled tega vsi strojni deli in tudi ljudje premočeni. Prav nič boljše se pa ne godi strojniku oziroma kurjaču, ki oskrbuje stabilni kotel. Revezu, kadar kuri ali urejuje ogenj, teče s curkom voda na glavo. Iz prostora, kjer stoji kotel stopiš v strojnico, kjer so postavljeni vrtni stroji, stružnice, skobelniki in stabilni stroji. Delo zahteva, da ima rokodelc opravilo tudi pri teh strojih. A ker so stroji, kakor vrtni i. dr. že dovolj izrabljeni, se rado pripeti, da se vsled tega rokodelcu sveder ali kakšno drugo orodje pokvari. Pomisli s kakšno bojaznijo rokodelc tedaj dela. Ker za vsako nezgodo je klican takoj pred načelnika na zagovor, ter se ga brezobzirno obsodi, da zlomljeno nadomesti z novim, kar je pa vezano z velikimi stroški. Zakon pa pravi, da bi moral vedno pač strokovnjak določiti, ali je v resnici kriv rokodelc, ali pa kak stroj. No ta zakon se ne upošteva.

V notranjosti in zunaj, na južni strani kurilnice, je speljan pod enim tirom jarek, ki vodi v strojnico za struženje koles in eden v kurilnici, ki se imenuje pogrezn jarek. Na tem jarku postavljenim strojem odmontirana kolesa, se spuščajo v njega in zopet dvigajo na srednji tir od koder se pošiljajo v popravilo. Jarek je zelo dolg in globok, v katerem morajo zaposleni rokodelci in delavci užiti največ mraza, ker peči, ki so tu postavljene, niti svojega imena ne zaslužijo. Ker ni dosti, da se tu kvari rokodelčevo zdravje, je v nevarnosti tudi njega lastno življenje. Le mala njegova nepozornost ga spravi z zmznjene deske v globčino. Kakšna pa je kurilnica za tekoča popravila, se pa sploh ne da zadostno opisati. Tu se kurijo stroji, ki niso nikdar postavljeni z od dimnike, pardon, vsaj dimnikov res več ni. Nad tvojo glavo visijo na zarjaveli žici nekateri ostanki teh dimnikov, ki so menda ohranjeni zato, da ima človek še spomin nanje. Vprašujemo se, če niso mogoče v kakšnem muzeju, kjer so obešeni zgodovinski ostanki, ki ti pretijo, da se ti lahko vsak moment sedge na glavo ter končajo že itak bedno življenje. Značilno je, da je pred leti en dimnik že pokopal enega rokodelca ter mu pokvaril noge in da je bil v nevarnosti sam podnačelnik, sedanjí načelnik. A dimniki kljub temu še danes niso odstranjeni. Kje je tu inšpekcija dela in merodajni činilci, katerih skrb je, da takšno nemarnost preprečijo in nedostatke popravijo. Streha je tako razbita, da če jo po-

gledaš od spodaj gor, vidiš točno sinju in nebo. Če pa dežuje, pa odpri dežnik, da ti ne bo tekla črna voda po obleki, ker sicer si moraš kupiti novo, če imaš denar. Na prostoru, kjer kuješ, piliš, na omare za obleko lije voda s curkom in ti tako lije v omaro, tako, da imaš vso obleko bržčas umazano, ker se ne da osušiti. V takšnem vremenu, ko ti prinese žena ali sestra kosilo, je vsa umazana od črne vode. Tebi je pa vseeno; če greš ven, moraš na dež, notri teče voda na tebe, največkrat se tudi kadi tako, da ne vidiš 5 korakov pred seboj. Torej pomisli s kakšnim tekom poješ tedaj kosilo, ker nimaš enega prostora, da bi mirno zaužil, da bi se izognil plinu in prahu, ki prihaja iz strojev. Jarki, kjer se vrši delo, niso nikdar čisti. V njih če ni voda, je polno ogorkov. Čisti pa jih ni mogoče, ker primanjkuje delavcev. Če zahtevaš plašč, ki bi te branil proti dežju, dobiš odgovor: »Če ti ne povolji, lahko greš!« Površne obleke sploh ni. V staleže je okrog 500 delavcev, ki so zaposleni pri strojih, umazani, da da se drug drugega sramujejo. Na razpolago pa ni ne ene kopalnice, kjer bi se umil. Umazanost pa je vzrok raznim boleznim. Kopalnica bi se lahko naredila in tudi mora biti za 500 ljudi narejena. Ali komur je mar delavstvo? Njim je drag in ljub samo stroj, ker stroj stane mnogo denarja, a delavca se pa lahko nadomesti z drugim zdravjšim, krepkejšim.

Rokodelci in delavci! Ali hočete v naprej živeti življenje, kakršno niti živali ne prisojamo. Vsega tega ne vidite. Ni vam drago lastno zdravje, ne ljubite sami sebe, svojo družino, za katero ste odgovorni, da bo zdrava. Ljubši so vam osebni in politični prepri, kakor misel, kako si zboljšati položaj, razmere ublažiti, da bomo vsaj lahko rekli, da smo ljudje. Niste še pomislili, ni vaša skrb, kako si priboriti pravice, življenje, ki bi odgovarjalo vašemu zdravju. Pogledajte sliko življenja! Mar li mora kdo trditi, da nismo vsi enaki, da nimamo vsi ene potrebe, da ne živimo vsi eno življenje, naj si bo rokodelci ali delavci? Kdor vztraja na tem, je sovražnik lastnega življenja in pravic. Ker vidimo, da si posamezno ne priborimo pripadajočih nam pravic, če ne gremo skupno v boj proti izkoriščevalcem, moramo vsi v eno organizacijo. Vsak rokodelci se naj zaveda dolžnosti, da se organizira v Ujedinjenem Savezu Železničarjev Jugoslavije, ker le na tej poti pridemo do boljšega človeku podobnega življenja.

Internacionalni pregled.

Iz ITF.

Pristop v Internacionalo so prijavitili:

1. Organizacija avtomobilistov Poljske s 1837 člani.
2. Britanski-indijski savez brodarjev s 30.000 člani.
3. Zveza mornarjev iz Bengala s 20.000 člani.

Železniške nezgode v Angliji.

Iz po železniškem ministrstvu nedavno izdane statistike o železniških nezgodah v letu 1925 je razvidno, da je v tem letu smrtno ponesrečilo 288 železničarjev, ranjenih pa je bilo 21.216 oseb. Od tega odpade na progovne delavce 57 smrtnih slučajev.

Zahteve reakcionarnih elementov na upravni svet belgijskih železnic.

Kakor je znano, so prešle vse belgijske železnice v upravo posebne družbe. Komaj pa je bil vpostavljen upravni svet te družbe, že se je obrnil industrijski centralni komite (nacionalna organizacija belgijskih delodajalcev) na ta upravni odbor ter mu predlagal direktive, ki naj jih zavzame proti osebju v svrhu čim večjega izkoriščanja vseh naprav. Komite nastopa v prvi vrsti proti osemurnem delovniku ter predlaga z ozirom na redukcije v drugih državah, odpust 32 odstotkov celokupnega staleža delavcev in 22 odstotkov nastavljenecv ter uradništva.

25letni jubilej Strokovne internacionale.

Postanek internacionale.

Strokovna internacionala je nastala pred 25timi leti. Vendar še ne sedanja Mednarodna strokovna zveza v Amsterdamu. Pač pa so se sestali 1. 1901 v Stockholmu tajniki sedmih držav, ki so zastopali 2.300.000 delavcev ob priliki kongresa švedskih strokovnih organizacij. Izmenjali so svoja mnenja in izkušnje in se razgovorili o razmerah v posameznih državah. Obljubili so si svojo pomoč tako moralno, kakor tudi materialno v slučaju boja. To je bil prvi začetek internacionale.

Tako so se shajali zastopniki raznih držav še več let in se medsebojno spoznavali. Kongresi so se vršili vsako leto v raznih krajih. Tako so se sešli delavski delegati v Stuttgartu (1902), v Lubinu (1903), v Amsterdamu (1905), v Budapešti (1911), v Kristianiji (1907), v Parizu (1909), v Zürichu (1913). V Zürichu pa je bilo 1. 1913 ustanovljeno mednarodno tajništvo s sedežem v Berlinu. Tekom svetovne vojne so se po

razdejanju internacionale vršile konference v Leedsu (1916), v Bernu (1917). V nevtralnem Amsterdamu je bilo določeno, da bodi sedež mednarodnega tajništva Amsterdam. Po svetovni vojni se je vršil prvi razgovor v Bernu februarja 1919, v juliju 1919 pa v Amsterdamu ob priliki velike udeležbe delegatov iz vseh držav (tudi delegacije Amerikancev z Gompersom na čelu). Ta kongres pomeni vstajenje internacionale kot mednarodne delavske zveze. Odslej posluje internacionala redno. Ima svoja pravila, svoj urad, svoje redne kongrese in konference. Izdaja razne časopise in revije (»Časopisne vesti«, »Gostitev dobre statistike« in »Mednarodna strokovna zveza«). Nadaljnji kongresi so se vršili 1. 1922 v Rimu, 1. 1924 na Dunaju, prihodnji kongres pa se bo vršil 1. 1927 v Parizu. Letos se je vršil izseljeniški kongres v Londonu, lansko leto se je vršil Socialno-politični kongres v Pragi, 1. 1922 se je vršila Pomorska konferenca v Ženevi.

Delovanje internacionale.

Delovanje internacionale se razteza zlasti na polju mednarodne zakonodaje: pri Mednarodnem uradu dela v Ženevi. Njen vpliv pa je čutili tudi pri urejanju socialno-politične zakonodaje posameznih držav. Vodi organiziran boj za osemurni delovnik; v času razkola v mednarodnem političnem gibanju delavskega razreda povojnega časa je bila najjačja opora celokupnega gibanja. Skušala je uveljaviti voljo in hoteenje delavškega razreda pri vseh gospodarskih zahtevah delavstva. Tako n. pr. pri razdeljevanju surovin, kontroli produkcije, ureditvi in vodstvu protestnih akcij proti militarizmu, oboroževanju in socialni reakciji. Organizirala je moralno in gnotno podpiranje velikih gospodarskih bojev delavstva raznih dežel. Solidarnostne stavke, blokada Poljske, Madžarske, boj proti belemu terorju na Finskem, pomoč angleškim rudarjem, stavkočemu delavstvu na Danskem, komisijsno preiskavo razmer v razrušenih pokrajinah Francije, Belgije, Saarskega ozemlja, Šlezije in Avstrije; zbirala je statistične podatke o uspehih osemurnega delovnika, organiziranje ženskega gibanja, pomoč gladoječim v Rusiji in Avstriji (gladujoči deci). Vse to je bilo ogromno delo strokovne internacionale v zadnjih letih.

Številčna moč internacionale.

Tudi po številu članstva predstavlja strokovna internacionala že na prvi pogled jako armado. Koncem leta 1924 je štela 13.133.004 članov iz 884 zvez iz 24 dežel. V članstvu je bilo 86% moških in 14% žena. Leta 1922 je štela internacionala 18.185.531. Članstvo je padlo vsled velike gospodarske krize. Najjačje so organizacije v Angleški, Nemčiji in Avstriji. Glede na odstotek organiziranih napram celokupnemu prebivalstvu je najvišje število v Avstriji in znaša 17% (od 100 prebivalcev je torej 17 organiziranih). Ostale smeri strokovnega gibanja so številčno tako-le močne:

internacionala	17.702.431 ali 49,19%
Rdeča strok. organ.	7.333.845 » 20,30%
verske strok. organ.	2.112.109 » 5,90%
sindikalistične org.	471.439 » 1,30%
razne strok. organ.	8.442.887 » 23,40%

skupaj 36.062.711 ali 100.—%

Pomen internacionale.

Pomen internacionale obstoji v tem njenem delu in pa njenem končnem cilju. Nastala je vsled nujnih potreb, razvijala se je v dnevnih delavskih bojih z jasnim namenom, da delavstvu pribori čim večje pravice. Razvila se je v ogromno organizacijo z jasnim ciljem: preko gospodarske in kulturne osamosvojitve delovnega človeka z razrednim bojem doseči socialistični družabni red.

Sedanja ureditev internacionale.

Mednarodno strokovno zvezo v Amsterdamu sestavlja danes veliko število državnih central. Ta ureditev je načelne važnosti, na drugi pa so posamezne stroke včlanjene pri svojih profesionalnih internacionalah. Tako ureditev ima tudi ta cilj, da strokovno gibanje vodi v hoteenje in ravnanju do enotnosti, s čimer se omogoči neprestano jačanje delavskega razreda.

Naloge internacionale.

Amsterdamska strokovna internacionala ima namen socialno zakonodajo zboljšati in izgraditi čim enotnejše. Popularizirati svoj kulturni program, voditi boj proti novim vojnjam, proti splošni socialni reakciji. Zato pa je potrebno: tesno sodelovanje vseh organizacij v posameznih državah. Posredovati pri notranjih trenjih v organizacijah; gojiti mednarodno statistiko in zbirati gradivo o gibanju in zakonodaji; polagati pažnjo izseljeniškemu vprašanju in izdajati glasilo v raznih jezikih.

Poklicne internacionale.

Za vsestransko podporo in izpopolnitev vseh teh nalog stoji ob strani poklicne internacionala, ki sodelujejo z Mednarodno strokovno zvezo v Amsterdamu. Sedaj obstoji 26 poklicnih mednarodnih tajništev z okroglo 12.931.831 člani in 551 priključenimi organizacijami, od katerih je najstarejša zveza grafičarjev, rudarjev in tekstilnih delavcev, največja pa zveza kovinarjev in transportnih delavcev.

Pridobivajte nove člane za našo organizacijo!

Odbit naskok na naš Ujedinjeni Savez.

Maribor, 17. nov.

Ni še dolgo od tega, ko se je pojavil v Mariboru inž. Košutič iz notranjega ministrstva. Takrat se je sumljivo zanimal za položaj železničarjev v delavnici in kurilnici. Pustil si je predstaviti naše zaupnike, pa tudi nekatere ostale delavce, da sliši njihove želje. Naši zaupniki so mu seveda do potankosti obrazložili stanje železničarjev, posebej so mu predstavili 80letnega starčka, ki dela že nad 50 let v delavnici in mu s tem dokazali, da pri nas starostnega zavarovanja sploh ni.

Vsako je vedel, da ta obisk ni iskren, ker se Radičevci doslej za železničarje sploh niso brigali in za naše zaupnike je bil položaj takoj jasen: Radičevci si žele članov za svojo »strokovno« organizacijo. Ker so pa doživeli na svojem zadnjem železničarskem shodu v Studencih nesmrtno polomijo, so povabili sedaj Košutiča v Maribor, da on s svojimi obljubami pripravi teren za razširjenje njihove »strokovne« organizacije. In res! Rečeno, storjeno! Komaj je Košutič odnesel pete iz Maribora, že so Radičevci jeli pripravljati ponovni shod železničarjev. In ta shod se je vršil v pondeljek zvečer v Studencih. Na shod so prišli sami »železničarji«, kakor n. pr.: Prepeluh, poslanec Trnjar, dr. Novačan, dr. Rapotec in »pisatelj« Bende. Prišli so pa tudi pravi Radičevi železničarji in sicer pet po številu, njim na čelu naš dični Luc. Vsi so nastopali v vlogi rediteljev in nosili so na prsih in na rokavu rdeče trakove. (Ali smatrajo naše železničarje res za tako neumne?) Z naše strani se je udeležilo shoda okoli 100 ljudi. Sedaj si pa predstavljajte njihove kisle obraze...

Dogovorili smo se, da govori enkrat njihov, drugi zopet naš govornik itd. Prvi je govoril poslanec Trnjar, ki pa ni mogel skloniti svojega govora, ker so ga poslušalci z medklici preveč oblegali; zato je predčasno končal. Sploh so mogli Radičevci govoriti le na priporočilo naših ljudi, ker bi ne bili drugače niti do besede prišli. — Za njim je govoril s. Krajnik, ki jih je pošteno razkrinkal. Potem dr. Novačan, ki ni ničesar povedal. Za njim je govoril s. Ošlak. On jih je pa prav pošteno »peglal«, da so navzoči kar uživali, Radičevi agitatorji so se pa od jeze zvijali. Prepeluh je enkrat kar na klop skočil in kričal, da ni res, da bi bil on postal iz socialista Radičevca. Ko so Radičevci prišli nekoliko do sape in videli to svojo polomijo, je poklical poslan. Trnjar s. Čanžeka k sebi in mu rekel, da je on za to njihovo polomijo odgovoren. To se pravi: Ker so se udeležili shoda člani našega Saveza in tam povedali svoje mnenje o Radičevih organizacijah in ker je prišel na shodu ves gnjev in razočaranje studenških delavcev do izraza, boš ti Čanžek zato preganjan. To je višek radičevske nesramnosti. S. Čanžek je to grožnjo navzočim takoj obrazložil in vihar ogorčenja se je znova dvignil nad Radičevimi agitatorji.

Nato je okoli 70 naših članov z zaupniki vred zapustilo zborovanje. Le malo število naših ljudi z nekaterimi zaupniki je ostalo še na shodu. Radičevci pa kljub temu tudi potem niso prišli prav do besede.

Nesporno je ta shod Radičevce poučil, da ne bo nič z njihovo železničarsko organizacijo in da je boljše, če s svojimi poskusi, kjer dožive vsakokrat večjo polomijo, čimprej prenehajo.

Razglasi.

Srbobhrvaški tečaj za delavce in nameščence. Za dramatično šolo, knjigovodski in nemški tečaj prosvetnega oddelka Delavske zbornice se je prijavilo mnogo delavcev in nameščencev. Že je sklenil prosvetni odsek, da priredi še srbobhrvaški tečaj, ker je znanje srbobhrvaščine nujno potrebno vsem onim, ki hodijo na jug iskati dela. Vsi, ki bi želeli obiskovati ta tečaj, naj se zgledajo pri svojih kulturnih ali strokovnih organizacijah ali pa direktno pri prosvetnem oddelku Delavske zbornice v Gradišču št. 2.

Knjižnica in čitalnica Delavske zbornice.

V zimskem času bo odprta knjižnica in čitalnica prosvetnega oddelka DZ v Gradišču št. 2 vsak delavnik od 10.—12. ure dopoldne in od pol 6. do 9. ure zvečer, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. ure dopoldne. Delavci in nameščenci, obiskujte pridno o prostem času knjižnico in čitalnico svoje zbornice!

Razpis tajniškega mesta.

Po sklepu širšega odbora delavske kulturne in telovadne zveze »Svoboda« se razpisuje mesto tajnika. Ponudniki imajo predložiti svoje ponudbe najdalje do 30. novembra t. l. ter priložiti 1. spričevalo zadnje šole, 2. potrdilo proletarske organizacije o svoji politični zanesljivosti, 4. pogoje za nastop službe. K temu se pripominja, da je služba celodnevna t. j. najmanj 7 ur na dan ter se zahteva sposobnost za kulturno delo, posebno v smerih organizacije in propagande za telovadbo, sport, petje, glasbo in dramatiko. — Del. tel. in kult. zveza »Svoboda«.

Vabilo na občni zbor »Svobode« Ljubljana.

Delavska telovadna in kulturna zveza »Svoboda« Ljubljana vabi na občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo, dne 19. decembra t. l. ob 9. predp. v prostorih zveze v Ljubljani, Delavski dom, Marksov trg (Turjaški trg) št. 2/II. s sledečim dnevnim redom: 1. volitev komisije za pregledovanje mandatov, 2. sklepanje o poročilih zveznega odbora in nadzornikov, 3. volitev zveznega odbora in širšega odbora, nadzornikov in razsodišča, 4. sklepanje o rednih in izrednih prispevkih podružnic in včlanjenih društev, 5. sklepanje o prijavljenih predlogih in pritožbah.

Med prijavljenimi predlogi zveznega odbora je posebne važnosti vprašanje reorganizacije s posebnim ozirom na razmerje podružnice ljubljanske in mariborske pokrajine ter delovni program za bodoče leto z posebnim ozirom na podporo Delavske zbornice v Ljubljani.

Podružnice se opozarja, da morajo naznaniti pismeno svoje delegate ter urediti pravočasno račune s centralo.

Vsaka podružnica in društvo ima pravico delegirati največ 5 delegatov, ki imajo toliko glasov, kolikor zastopajo članov podružnice. Delegati se morajo izkazati s poverili. Podružnica mora izkazati, da je z obračuni v redu, ker sicer nima pravice do glasovanja.

Zvezin občni zbor je sklepčen le, če je na njem zastopana polovica članov. Če bi tega ne bilo, se vrši občni zbor eno uro pozneje t. j. ob 10. ob vsakem številu prisotnih in upravičenih delegatov.

Za reducirane sodruge so nabrali in obračunali:

Zalog 100.—, Zidanišost 224.50, Grobelno 47.—, Poljsane 4.—, Kranjska gora 25.—, Maribor II. 153.—, Brezno 96.—, Jesenice 50.—, Videm-Krško 23.75, Brežice 140.—, Ormož 68.—, Novomesto 129.50, Dravograd 76.—, Vuzenica 110.—, Sekcija vlakospr. osebja: gor. kol. 1063.—, gl. kol. 247.—, sek. cija premikačev 41.—, kurilnica II. 34.—; skupaj 2641.75 Din.

Obračunale še niso podružnice:

Logatec, Zagorje, Pragersko, Maribor I, Maribor III, Sevnica, Ptuj, Celje, Stična, sek. cija kretnikov, sek. cija profesionistov kurilnica I, sek. cija progovnih delavcev in sek. cija sklad. osebja Lb., ki jih tem potom pozivamo, da čimprej obračunajo oziroma vrnejo prazne pole. — U. S. Ž. J.

PODPORA IN POSMRTNINA.

V septembru in oktobru se je podelila podpora sledečim članom:

Millvoj Veselinovič, Indija	300 Din
Grošelj Mihael, Ljubljana, kur. I.	200 Din
Mikec Franc, Ljubljana, kretnik	400 Din
Zvager Pet., prog. del., Ljubljana	300 Din
Osterman Jakob, sek. cija vlakospr. osebja, Ljubljana	200 Din
Kodran Anton, upok., Ljubljana	200 Din
Stevio Hodok, pom. zavir., Sisak	200 Din
Vampel Anton, Maribor I.	100 Din
Nigalhet Henrik, Maribor II.	100 Din
Novak Jože, Maribor II.	300 Din
Vipotnik Rok, Grobelno	200 Din
Gril Anton, Maribor III.	200 Din
Oblak Valentin, premikač, Ljublj.	250 Din
Bodi Andrija, Indija	250 Din
Štabkar Karl, Celje	200 Din

Posmrtnina.

Hitti Ivan, Verd, po umrli ženi 350 Din

Brezposelna podpora.

Hotko Miha, Brežice,	100 Din
Jurkas Franc, Brežice,	100 Din
Ogrin Leopold, kuril. II., Ljublj.	500 Din
Zorko Anton, prog. del., Krško	100 Din
Koritnik Anton, post. del., Krško	50 Din

Skupaj 4.550 Din

Do 1. septembra izplačano 38.625 Din

Vsega skupaj 43.175 Din

Železniški koleadar za 1927. leto

je vzbudil povsod veliko zanimanje ter ga je dosedaj razprodanega že 2500 izvodov.

Ker je priročne oblike in zadovoljuje zahtevam tako vlakosprem., postajnega in ostalega osebja, ki dela službo v turnusih in da v »strokovnem vestniku« pojasnila vsem železničarjem na najvažnejša vprašanja, ga priporočamo slehernemu železničarju.

Stane Din 10.— (deset) ter se dobi pri vseh krajevnih blagajnikih oz. predsednikih. Naročite pa ga lahko tudi direktno pri »Ujedinjeni železničar« Ljubljana, Karla Marksa del. 2/II. — Železničarski dom.

Podružnice, ki koleadarja še niso naročile, naj ga takoj naroče, da bo ves koleadar do decembra 1926 že razprodan. Denar odposlajte s posebno čekovno položnico, na katere srednji del zgornj napisane besede »Koleadar«, — U. S. Ž. J.